

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Ольга КОРІНСЬКА**, 1998 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчила у 2021 році Державний заклад «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» за ОКР магістр, спеціальність – Філологія і здобула професійну кваліфікацію – філолог, викладач, перекладач (китайська мова).

У 2023 році закінчила Державний заклад «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» за ОКР магістр, спеціальність – Філологія і здобула професійну кваліфікацію – філолог, перекладач, викладач (англійська мова).

У 2021 році була зарахована до аспірантури ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» за спеціальністю 011 – Освітні, педагогічні науки.

Працює викладачем кафедри літературознавства, східної філології та перекладу ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка».

Виконала акредитовану освітньо-наукову програму з галузі знань 01 – Освіта/Педагогіка, за спеціальністю 011 – Освітні, педагогічні науки.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом № 77-ОД Вченої ради ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» (м. Лубни, Полтавської обл.) від «30» травня 2025 року № 11, у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради – **Світлани ШЕХАВЦОВОЇ**, доктора педагогічних наук, професора, професора кафедри педагогіки, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка».

Рецензентів –

Людмили БУТЕНКО, доктора педагогічних наук, професора, завідувача кафедри педагогіки, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»;

Світлани ПЕРОВОЇ, кандидата педагогічних наук, доцента, доцента кафедри літературознавства, східної філології і перекладу, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка».

Офіційних опонентів –

Вікторії ВОРОЖБИТ-ГОРБАТЮК, доктора педагогічних наук, професора, головного наукового співробітника відділу дослідження проблем кримінально-виконавчого права Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В.В. Сташина Національної академії правових наук України;

Лілії РУСКУЛІС, доктора педагогічних наук, професора, в.о. завідувача кафедри української мови, літератури та методики навчання Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

на засіданні «25» липня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 01 – Освіта/Педагогіка Ользі Корінській на підставі публічного захисту дисертації «Формування інформаційної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки в університетах» за спеціальністю 011 – Освітні, педагогічні науки.

Дисертацію виконано в ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» (м. Лубни Полтавської обл.), Міністерство освіти і науки України.

Науковий керівник – **Леонід ВАХОВСЬКИЙ**, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри соціальної роботи ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка».

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису згідно вимог пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Здобувачка має 9 публікацій, зокрема: 3 статті у наукових фахових виданнях України; 1 стаття в закордонному науковому виданні; 5 публікацій апробаційного характеру, серед них:

1. **Корінська О. О.** Структура фахової компетентності майбутнього перекладача. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. Серія: Педагогічні науки*. 2020. № 6 (344). Ч.2. С. 49-57. [https://doi.org/10.12958/2227-2844-2021-6\(344\)-2-49-57](https://doi.org/10.12958/2227-2844-2021-6(344)-2-49-57)

2. **Корінська О. О.** Підготовка майбутніх перекладачів в умовах цифровізації. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*. 2020. №1 (349). Ч.1. С. 39–47. [https://doi.org/10.12958/2227-2844-2022-1\(349\)-1-39-47](https://doi.org/10.12958/2227-2844-2022-1(349)-1-39-47)

3. **Корінська О. О.** Інформаційна культура як ключовий аспект професійної компетентності майбутніх перекладачів. *Вісник ЖДУ імені Івана Франка. Серія: Педагогічні науки*. 2023. № 3 (114). С.105–117. DOI: [https://doi.org/10.35433/pedagogy.3\(114\).2023.105-117](https://doi.org/10.35433/pedagogy.3(114).2023.105-117)

4. **Korinska O., Breslavets, N., Talalay, Yu., Machenko, M., Shuhaiev, A.** (2025). The role of digital technologies in the formation of future translators' professional competencies. *WSEAS Transactions on Information Science and Applications*, ISSN / E-ISSN: 1790-0832 / 2224-3402, Volume 22, 2025, Art. #12, Pp.118–133 DOI: <https://doi.org/10.37394/23209.2025.22.12>

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження:

Вікторія ВОРОЖБИТ-ГОРБАТЮК, офіційний опонент, доктор педагогічних наук, професор, головний науковий співробітник відділу дослідження проблем кримінально-виконавчого права Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В.В. Сташина Національної академії правових наук України:

1. Актуальність обраної проблематики дослідження висвітлена достатньою мірою, разом з тим, варто було у вступі додати дані про те, яким чином виконане дослідження корелюється із положеннями локальних документів, якими координується чи забезпечується освітній процес та реалізація освітніх програм в закладі вищої освіти, де виконувалося дослідження. Наприклад, доцільним видається звернення до Концепції соціально-гуманітарної роботи Луганського національного університету імені Тараса Шевченка, яка оприлюднена на офіційному ресурсі. Адже у цьому локальному документі вказано про те, що «Поєднання державних та суспільних інтересів, інтересів особистості й завдань, які стоять перед університетом, визначає сутність соціально-гуманітарного процесу в ЛНУ імені Тараса Шевченка, що зводиться до формування у здобувачів вищої освіти упродовж навчання таких якостей: високий професійний інтелект і культура». Авторка дисертації таким чином предметно б продемонструвала значущість виконаної роботи через синтезування професійної та інформаційної культури, окреслила межі співпраці із закладами й установами, які долучилися до впровадження результатів в освітній процес, продемонструвала позицію щодо популяризації наукових знань в спільнотах стейхолдерів.

2. Перелік проблем, які авторка конкретизувала у підрозділі 1.1 на стор. 41-42, видається доцільним структурувати з огляду на пропонувану в основному тексті дисертації модель системи формування інформаційної культури майбутніх перекладачів. Це дозволило б відійти від лінійного викладу через констатацію ресурсних можливостей пропонуваної моделі. Пропозиції вирішення проблем формування інформаційної культури перекладачів, сформульовані на стор. 42-43 дисертації, доречно формулювати з конкретизацією адресата/виконавця чи вказівкою про структурний підрозділ університету, іншої організації, установи, інституції, які можуть чи повинні сприяти вирішенню констатованої проблеми.

3. У дисертації не відображено суперечності і виклики, пов'язані із сьогоденням, як-от: особливості формування інформаційної культури майбутніх перекладачів в умовах гібридних та інформаційних війн, загроз маніпулятивних технологій, пов'язаних із воєнним станом; логістика підготовки і проведення педагогічного експерименту в закладі вищої освіти, коли освітній процес відбувався онлайн чи у змішаному форматі; специфіка формування інформаційної культури майбутніх перекладачів – здобувачів українських закладів вищої освіти, які перебувають за кордоном, які належать до соціально вразливих категорій населення, або з інших причин обмежені у технологічному та іншому ресурсному забезпеченні.

4. Під час експериментальної перевірки моделі системи формування інформаційної культури майбутніх перекладачів, розроблення відповідного змістовно-методичного забезпечення у другому розділі дисертації доцільним видається висвітлення способів співпраці і партнерства університетів, які підпорядковуються Міністерству освіти і науки України, та інституцій, які підпорядковуються

Міністерству культури та інформаційної політики України, Міністерству цифрової трансформації України. Це повною мірою узгоджується з заявленою у визначенні ключового поняття інтегративної ознаки інформаційної культури майбутніх перекладачів.

5. В Україні на теперішній час багато ресурсів і можливостей для формування інформаційної культури громадян, у тому числі – здобувачів вищої освіти, це, наприклад: програма «Вивчай та розрізняй: інфомедійна грамотність» для підлітків і молоді, які утворюють абітурієнтський контингент університетів, низка навчальних курсів на освітніх платформах Прометеус, ЕдЕра, Всеосвіта, інших платформ підвищення кваліфікації і неперервної професійної освіти, мережі українських освітніх хабів, просвітницькі проекти громадських організацій, грантові дослідження, соціотальні проекти громад, масштабування просвітницьких заходів та інтерактиву для самодіагностики і саморозвитку через застосунок «Дія. Цифрова освіта». Під час прилюдного захисту дисертації бажано, щоб Ольга Олегівна Корінська висловила власну позицію, чому на тлі активності самоосвітньої діяльності, академічної мобільності, регулярності підвищення кваліфікації педагогічних і науково- педагогічних працівників, реалізації індивідуальних траєкторій здобувачі, як це зазначено в результатах проведеного педагогічного експерименту, не демонструють високий рівень інформаційної культури.

6. Матеріал на стор. 114-118 доречно перенести у перший розділ дисертації, оскільки він містить перелік документів, якими обґрунтовано актуальність проведеного дослідження, надається характеристика термінологічного поля у межах предмета дослідження.

7. У дисертації на стор. 124 зазначено про те, що, «...Другим етапом впровадження системи формування інформаційної культури в процесі фахової підготовки в університетах стало введення нами до освітнього процесу вибіркового освітнього компонента «Інформаційна культура в перекладацькій діяльності» (3 кредити ЄКТС, 90 годин) для вивчення майбутніми перекладачами». Цікавим з наукової позиції є алгоритм дій, послідовність взаємодії із Гарантами освітніх програм, здобувачами, стейхолдерами для досягнення поставленого завдання. Вивчення комплексного предмета дослідження цінне не тільки успіхом і досягнутими позитивними результатами, але й кейсами подолання організаційно-педагогічних викликів під час реалізації ініціативи уведення названої навчальної дисципліни. Також видається корисним для спільноти освітян і педагогічних працівників оприлюднити матеріал, отриманий дисертанткою в результаті цілеспрямованої навчальної взаємодії із здобувачами вищої освіти під час проведення експерименту щодо реалізації принципу діалогічності в комунікаціях «викладач – стейхолдер», «здобувач – стейхолдер», адже в теоретичному розділі про це йшла мова.

Лілія РУСКУЛІС, офіційний опонент, доктор педагогічних наук, професор, в.о. завідувача кафедри української мови, літератури та методики навчання Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова:

1. На нашу думку, методично виправданим став би аналіз робочих програм дисциплін перекладацького циклу українських закладів вищої освіти на тлі оцінки таких документів європейських університетів.

2. Робота значно б виграла, за умови детального розкриття психологічного підґрунтя формування інформаційної культури перекладачів як представників покоління зумерів і покоління Альфа (с. 36, с. 110).

3. На нашу думку, доцільним є репрезентація теоретичних розвідок понять «система», «педагогічна система» (підрозділ 2. 1. Теоретичне обґрунтування системи формування інформаційної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки) в першому розділі дисертаційної розвідки, натомість хід і результати констатувального експерименту (підрозділ 1. 3. Критерії, показники та рівні сформованості інформаційної культури) представити в другому розділі, що є логічно підтвердженням його назвою.

4. Запропонована система формування інформаційної культури майбутніх перекладачів охоплює дидактичні засоби формування інформаційної культури (змістовий компонент) та форми, методи й засоби (організаційний компонент). Уважаємо, що в тексті дисертації ці питання варто висвітлити більш детально (с. 107).

5. Уважаємо, що підрозділ 2. 3 дещо перевантажений таблицями й діаграмами, частину яких можна було б перенести в додатки для спрощення сприйняття остаточних результатів проведеного експериментального дослідження.

6. У роботі наявні орфографічні й пунктуаційні недоліки, неточності в оформленні покликань й списку використаних джерел.

Людмила БУТЕНКО, рецензент, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»:

1. У процесі дефінування важливим є точне позначення родового поняття. У представленому визначенні досліджуваний феномен пов'язано як професійно-особистісними характеристиками, так й з професійною культурою. Доцільно більш чітко сформулювати базове поняття «інформаційна культура майбутніх перекладачів».

2. На жаль, але у підрозділі 1.2. відсутні змістові характеристики структурних компонентів інформаційної культури майбутніх перекладачів.

3. У підрозділі 1.2 представлено функції інформаційної культури в цілому, але відсутні змістовні позиції щодо функцій інформаційної культури саме в професійній діяльності перекладача.

4. Потребує додаткового обґрунтування співвідношення представлених у дисертації компонентів інформаційної культури майбутніх перекладачів та критеріїв її сформованості.

5. Представлена у підрозділі 2.1. система формування інформаційної культури майбутніх перекладачів не містить інформацію про компоненти цієї культури. Так само відсутні позиції щодо суб'єктів процесу формування інформаційної культури майбутніх викладачів – здобувачі вищої освіти та викладачі (а можливо й зовнішні стейкхолдери). Відсутні конкретні позиції щодо освітніх компонентів, у межах яких реалізуються завдання розробленої системи. Не позначена послідовність різних форм навчальної діяльності.

6. Не повною мірою зрозуміло, чому виклад результатів констатувального етапу експерименту представлено у підрозділі 2.2. «Впровадження системи формування інформаційної культури у процес фахової підготовки». Такий нетрадиційний підхід до презентації матеріалів дисертаційної роботи потребує додаткового обґрунтування.

Світлана ПЕРОВА, рецензент, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри літературознавства, східної філології і перекладу, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»:

1. Відзначаючи досить ретельний аналіз наукових джерел, на нашу думку, недостатньою мірою представлені напрацювання зарубіжних дослідників з питань формування інформаційної культури (наразі 15 джерел).

2. Вважаємо, що дослідження інформаційної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки доречно було б підсилити розглядом цієї проблеми в контексті компетентнісного підходу, оскільки поняття інформаційної компетентності входить до компонентного складу інформаційної культури (параграф 1.2).

3. На рис. 2.2. зазначені теоретико-практичні передумови формування інформаційної культури майбутніх перекладачів, однак в тексті дисертації вони описані стисло. На нашу думку, робота лише б виграла, якби дослідниця чітко встановила, назвала та обґрунтувала такі передумови.

4. На нашу думку, доцільним є уточнення та розширення формулювань окремих висновків до розділів, оскільки в їхній нинішній редакції вони не повною мірою відображають змістовні результати ґрунтовного дослідження, викладені в основному тексті дисертації.

Результати відкритого голосування:

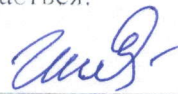
«За» 5 членів ради,

«Проти» немає.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада ID 9632 присуджує Ользі КОРИНСЬКІЙ ступінь доктора філософії з галузі знань 01 – Освіта/Педагогіка, за спеціальністю 011 – Освітні, педагогічні науки.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

Світлана ШЕХАВЦОВА

